

bonic -a adj. Que cal·leja una
 impressió agradable per
 bellesa, gràcia, elegància, gentilesa.
Una noia bonica. Un ventot bonic.

bonicor -a adj.
 ~~~~~

bonics m. pl. Jojells, ornaments,
 esp. portant de les dones.

bonidor -a adj. Que bonifica
 ~~~~~

7; l'efecte.

bonificació f. Acció ~~infecte~~ de
 bonificar. La bonificació d'una
terra. La bonificació d'un negoci.